

ме на войници? И единъ по единъ групата-туристи за мигъ се намѣри на отвѣдната страна на рова.

И какъ хубаво скачаха всички! Една крива линия, изпъкнала нагоре, се извиваше отъ единия брѣгъ на рова, та до другия. Малкитѣ туристи скачаха съ свити крака надъ дълбокия трапъ съ разтворени като крила ръце, и силитѣ бѣха повече, отколкото ние предполагаме. Изглежда, че зимнитѣ игри съ снѣжни гранати на снѣжна крепостъ, и спускането съ шейни не само бѣха запазили придобититѣ презъ лѣтото сили, но ги и увеличили. Това ние видѣхме сега при дългото скачане надъ дълбокия ровъ.

И доволни, че преодолѣхме едно голѣмо препятствие, което откри свободно пътя за нашата целъ, ние продължихме нашия излетъ вече върху зеления килимъ отъ нова трева. Ала нашата радостъ бѣше прекъсната отъ едно продължително кучешко виене. Когато погледнахме къмъ мѣстото, отгдето идѣше това виене, ние можахме да видимъ

Малкитѣ туристи.